

Publicerad 2008-06-04 13:36 av AnnaMy

Vän med förnekelsen

bråk, skrik och hastiga avsked
till slut föll mitt hjärta mot marken och den biten där jag bevarade dig
den gick itu
så snabbt en väg två själar vandrat
delar sig
mot söder och norr
vänster och höger

det är inte så att jag saknar dig bara för att jag luktar på din tröja
ungefär hela tiden
det är inte heller så att jag pussar på ditt foto
för att jag vill ha dina läppar igen

a young spirit should be free står det inristat med målade naglar i mitt huvud
jag är vän med förnekelsen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AnnaMy med Poeter.se id #17857 innehar upphovsrätten